

سلسلہ دروس خارج

اصول فقہ

استاد پیدہ حسن خمینی

موضوع: وضع

جلسہ:

۵۴

تاریخ:

۱۹ / ۱۰ / ۱۴۱

استدلال:

مفاد هر دو یکی است؛ فقط :

در «ترجیح بلا ..» به «فاعل» نسبت می دهیم

در «ترجیح بلا ..» به «نفس» طبیعت اشاره می کنیم

نقد :

در «ترجیح بلا ..» فاعل داریم که غایت ندارد

(فاعل بدون غایت به نفی فاعلیت می انجامد)

در «ترجیح بلا ..» فاعل نداریم

بعضی گفته اند:

این دو، یکی اند

بعضی گفته اند:

این دو، دو

چیزند

بحث پیرامون :

«ترجیح بلا

مرجح»

و «ترجیح بلا

مرجح»

«بالوجدان»، بین لفظ و معنی رابطه ای ذاتی نیست

علت انتخاب لفظ :

مرجحات گوناگون (مانند سهل بودن اداء یا خوش ترکیب بودن)

دلیل بطلان «مناسبت ذاتی» :

- اگر مراد مناسبت ذاتی **قبل الوضع** است :

می گوئیم : خدا در زبان های مختلف، نام های مختلف دارد = مناسبت های

ذاتی متعدد در خداوند = محال

- مراد مناسبت ذاتی، **بعد الوضع** است»

می گوئیم : محال است امر اعتباری باعث علقه تکوینی شود

کلام حضرت امام

پیرامون :

«رابطه لفظ و معنی»

ملاصدرا:

جواز ترجیح بلا مرجح = خروج از فطرت بشری

مرحوم خوئی:

وجود فعل در خارج بدون سبب = محال

صدور فعل اختیاری از فاعل بدون مرجح = محال

نیست

بعضی

بدیهی دانسته اند

بعضی

منکر شده اند

در باب امتناع

«ترجیح بلا

مرجح»